

**DREPT PENAL, partea generală I
I.D.**

Sesiunea 3 septembrie 2018

1. În cazul infracțiunilor comise cu intenție depășită:

- a) acțiunea intenționată din structura lor trebuie să fie prevăzută de legea penală;
- b) nu există raport de cauzalitate între acțiunea inițială și rezultatul mai grav produs;
- c) se produce un rezultat mai grav, pe care, de regulă, autorul nu îl prevede.

2. În timp ce se deplasa cu mașina într-o localitate cu viteza de 30 de km/h (sub limita legală), X accidentează un pieton (Y) ce traversa printr-un loc nepermis. Raportat la vătămarea lui Y, se va reține:

- a) cazul fortuit;
- b) un risc permis;
- c) starea de necesitate.

3. Infracțiunile omisive improprii:

- a) pot constitui un atac de la legitima apărare;
- b) nu admit tentativă;
- c) nu pot fi săvârșite din culpă niciodată.

4. Va opera dezincriminarea atunci când fapta se regăsește atât în legea nouă, cât și în legea veche, dar legea nouă:

- a) impune ca fapta să fie săvârșită doar pe timp de noapte, iar fapta a fost comisă pe timp de zi;
- b) prevede că fapta se poate comite acum nu doar cu intenție, ci și din culpă;
- c) introduce o cauză justificativă, incidentă în cazul concret.

5. Potrivit Codului penal român, aplicarea legii penale este condiționată de existența dublei incriminări, indiferent de gravitatea faptei, atunci când legea română este incidentă în baza principiului:

- a) personalității;
- b) realității;
- c) universalității, atunci când România și-a asumat obligația de a reprima infracțiunea săvârșită, prin tratat.

6. Actele de pregătire:

- a) constituie o formă de tentativă neidonee;
- b) au întotdeauna un caracter ilicit;
- c) sunt întotdeauna acte materiale.

7. *Aberratio delicti*:

- a) presupune faptul că agentul vizează vătămarea unui anumit obiect material, dar, din culpă, aduce atingere și unui alt obiect material de aceeași natură;
- b) se realizează atunci când infractorul confundă persoana pe care voia să o ucidă cu o altă persoană și comite omorul asupra acesteia din urmă;
- c) este o formă a erorii de fapt.

8. Desistarea este o cauză:

- a) care conduce la dezincriminarea faptei;
- b) de nepedepsire a tentativei;
- c) de neimputabilitate.

9. Explicați pe scurt teoria ubicității.

(1pct.)

Explicatia cerferu text Cod pnal - 1pct.

10. Enumerați două asemănări și două deosebiri între constrângerea fizică și constrângerea morală.

(1pct.)

ASEM: 2 x 0,25

DEOȘEB: 2 x 0,25

11. Care sunt efectele erorii asupra caracterului ilicit al faptei?

(1pct.)

A) Eroarea este invincibilă

0,50

B) Eroarea este vincibilă

0,50

12. S-a reținut că X a plecat către un câmp aparținând unei societăți agricole pentru a fura porumb. Ajungând acolo, X a sărit gardul care delimita proprietatea și a început să culegă porumb, punându-l în sacul pe care îl avea la el. În acest moment, a fost surprins de un paznic (Y), care l-a lovit de mai multe ori cu o bâta în cap și în alte părți ale corpului, punându-i în pericol viața.

În cursul procesului, X, trimis în judecată pentru tentativă la furt, a invocat starea de necesitate – arătând că are 5 copii și că nu avea nici un ban pentru a le cumpăra ceva de mâncare. De cealaltă parte, Y, trimis în judecată pentru tentativă la omor, invocă în principal legitima apărare prezumată, iar în subsidiar legitima apărare.

Răspundeți motivat la susținerile inculpaților și arătați motivat ce trebuia să decidă instanța în raport de ei.

(2 pct.)

Pt. X:

KIU e S.H. → KIU e unica alternativă salvarea / caracter ilicit pericul } 1pct.

Pt. Y:

KIU e L.A. prezumată - nu are condițiile prezumției 0,50

KIU e LA elastică - disproporție udită 0,50 [3]